

[Bjerre.]

Det står anført i folketingsudvalgets betænkning, at sagerne bør fremmes til idømmelse af strenge straffe, i alvorlige tilfælde frihedsberøvelse. Det er egentlig meget godt, at det står som et memento, at man kan idømmes frihedsberøvelse ved grov overtrædelse af denne lov, men jeg vil gerne bede den højtærede minister nævne, i hvilke tilfælde man har tænkt sig det, for jeg har den opfattelse, som er bestyrket gennem min gerning, at man skal passe på, at de straffe, der idømmes, er i overensstemmelse med, hvad folk synes er rigtigt. For hvis man pålægger straffe, der er strengere, end folk synes det er rimeligt, så reagerer de imod dem på den måde, at de føler det som en uretfærdighed.

Jeg synes hellere, man skulle prøve på fra alle ansvarlige sider at gøre overtrædelser til noget misligt, noget, som ikke er pænt, ikke er fint, ikke er rigtigt, så tror jeg man ville nå meget længere med hensyn til kontrollen og ville have mulighed for at undgå disse påståede misbrug. Jeg er nu ikke sikker på, at det er så forfærdelig mange; men når der er nogle mennesker, der har en begunstiggelse, og så en enkelt gør sig skyldig i misbrug, bliver der let generaliseret, og det bliver slået op til meget mere, end det i virkeligheden er.

Det var disse enkelte ting, jeg gerne ville gøre opmærksom på, men som sagt, selve realiteten i lovforslaget kan mit parti tiltræde, og vi kan derfor anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Korsgaard: Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Bjerre i, at det absolut ville være en god ting, om der var en virkelig let tilgængelig oversigt over, hvad man må, og hvad man ikke må, når man er så heldig at være i besiddelse af en traktor. Hvis der var en sådan let tilgængelig og let forståelig oversigt over motorlovens bestemmelser, kunne man med så meget bedre samvittighed slå hårdt til i tilfælde, hvor bestemmelserne er overtrådt.

Om selve lovforslaget vil jeg gerne sige, at jeg, der til daglig står ude i det praktiske landbrug, selvfølgelig er glad for de lempelser, der bliver gennemført, og en af de lempelser, jeg især hæfter mig ved, er, at påhængsvogne ikke længere skal være typegodkendt. Det betyder noget for den enkelte landbruger, men det betyder endnu mere for håndværkerne derhjemme på egnen — et spørgsmål, som det ærede medlem hr. Bjerre også var inde på. Enhver landsbysmed har jo efterhånden fået mindre og

mindre reparationsarbejde og navnlig mindre vognarbejde, fordi landbrugerne i stor udstrækning er gået over til at anvende gummivogne, og mange landsbysmede har så spekuleret på og er måske begyndt på at lave gummivogne til landbruget for dog at opretholde virksomheden. Den hjemlige smed er jo en mand, som man normalt gerne vil støtte, men man har hidtil ikke kunnet støtte ham ved køb af en sådan vogn, fordi den skulle være typegodkendt. Han kan imidlertid nu efter de nye regler fortsætte med den fabrikation, som er nødvendig for ham, og kan således opretholde sin virksomhed. Også dette punkt lægger jeg megen vægt på og hilser derfor denne bestemmelse om påhængsvogne med stor glæde både for landbrugernes og for smedenes skyld.

At landbruget har måttet betale denne fordel med en indskrænkning af den kilometerstrækning, der i fremtiden må køres med industrivarer, må vi finde os i, og det kan vi sikkert også, når det er sådan, at man må køre indtil 10 km og altid til nærmeste jernbanestation. Det er efter min mening ikke forstandigt at køre længere med disse grove produkter; jeg tror, man ville stå sig lige så godt og måske bedre ved at lade disse produkter transportere på anden måde.

Den højtærede minister og også det ærede medlem hr. Aage Knudsen nævnte, at de håbede, man snart kunne få gennemført en farvning af benzinen. Jeg deler også dette ønske; jeg synes, det var dejligt, om landbruget kunne blive fri for den mistænkeliggørelse, det jo meget ofte er ude for fra anden side. Der er mange, der beskylder landbruget for, at det i høj grad bruger den afgiftsfri benzin til noget, det ikke har ret til at bruge den til. Når farvning — forhåbentlig — engang bliver gennemført, vil det være lettere at påpege, om afgiftsfri benzin er brugt til noget, som man ikke må bruge den til. Derfor ville jeg gerne, om farvningen snart kunne gennemføres. På den anden side er jeg lidt ked af, at det, som det bliver sagt, vil fordyre benzinen med 5—10 øre pr. l. Men jeg håber, at man gennem de eksperimenter, der foretages med farvning af benzin, vil finde frem til et resultat, så at farvningen ikke behøver at fordyre benzinen med så meget.

Der har fra anden side været talt om det misbrug, der finder sted med traktorer til kørsel med personer til kørsel til bryllup o. lign. Jeg skal i den forbindelse nævne, at jeg også har været ude for et tilfælde, hvor